

Ruslands FN-ambassadør: Forstår I den farlige tærskel, I bringer hele verden til?

9. april, 2018 – Det tre timer lange møde i FN's Sikkerhedsråd blev indkaldt på anmodning af Rusland, under emnet, »Trusler mod international fred og sikkerhed«. Det blev brugt som en scene for vilde anklager imod Rusland og Syrien fra de britiske, amerikanske, franske og hollandske ambassadørers side; men før dette, gav den russiske ambassadør Vassily Nebenzia en svidende, detaljeret fremlæggelse imod de løgne, der kastes mod Rusland og Syrien. Han fastslog med eftertryk over for hele forsamlingen, at vi befinder os ved et ekstremt farligt punkt. Han sagde, »Jeg vil stille et retorisk spørgsmål: Forstår I den farlige tærskel, I bringer hele verden til?«

Nebenzia gjorde opmærksom på de gentagne advarsler fra Rusland og Syrien til FN og OPCW om, at terrorister var i færd med at planlægge iscenesættelse af en hændelse med kemisk krigsførelse, for at kaste skylden på Damaskus.

»I har hørt disse advarsler.« Men der skete intet. Han krævede, at der omgående blev iværksat en OPCW-efterforskning for at verificere situationen i Douma. Vi sagde, »vi garanterer adgang«. Han sagde, at OPCW-missionen omgående må besøge; tage jordprøver og interviewe folk på stedet. »Vores udkast til en resolution er klar til at blive vedtaget i dag.«

Trioen, den amerikanske ambassadør Nikki Haley, Storbritanniens ambassadør Karen Pierce og Frankrigs ambassadør François DeLattre, med tilslutning fra den hollandske ambassadør Karel Van Oosterom, overgik hinanden med

løgne og grove fornærmelser mod Rusland og Syrien. Haley sagde, »kun et monster gør dette«, – hvormed hun mente, at Syrien gasser sit folk; og hun tilføjede, at »Det russiske regime kender ikke til skam« og godkender det. Storbritanniens ambassadør Pierce lovpriste sin nation for den måde, den gennemfører en »uafhængig« efterforskning af Skripal-forgiftningen. Ambassadør Oosterom talte, som en tilbagevenden til Tony Blair, om behovet for »R2P« – Responsibility to Protect (Forpligtelse til at beskytte), dvs., at opfordre stiltiende til angreb mod Syrien under dække af en humanitær intervention. Oosterom sagde, »Vi støtter de humanitære Hvide Hjelme«.

Haley udvandrede på iøjnefaldende vis, da den syriske ambassadør Bashar al Ja'Afari begyndte at tale. Han rapporterede om den aktuelle situation i sit land og spurgte skarpt om morgenens missilangreb mod sit land, »Hvorfor ikke sige, Israel udførte denne aggression?« Ud over en kort, veltalende rapport om tidligere mangel på handlinger fra FN's side, gav al Ja'Afari en aktuel, specifik redegørelse om, hvad Syrien har overleveret til FN og OPCW om steder, hvor regeringen har fundet, at terroristerne havde giftige våben. Damaskus har sendt 145 breve frem til 1. april i år, om denne fare. Men, sagde han, de læste dem ikke engang, endsige handlede på dem.

Ja'Afari sagde, »Jeg meddeler, at vi ønsker en mission fra OPCW til at indsamle kendsgerninger så snart som muligt. Vi hilser et sådant besøg velkommen så snart som muligt. Jeg håber, det ikke lider samme skæbne som Ban Ki-moons mission i 2013 ...«, som ikke ankom før efter »fire måneder og 11 dage«.

Ambassadører tilføjede mødet fornuft og alvor, med kommentarer som dem fra ambassadør Kaivat Umarov fra Kasakhstan. Han spurgte, hvem andre, ud over De Hvide Hjelme, har nogen som helst rapport om denne tilskrevne hændelse i Douma med kemiske våben? Umarov bekræftede, at der var rapporter fra Syrien og Rusland om, at terrorister planlagde et kemisk angreb, og de

blev ikke lyttet til af internationale organisationer.

Ambassadør Tkeda Elemu fra Etiopien talte, ud over også at kræve en mission til at indsamle kendsgerninger, også om den internationale situation. Han sagde, at »tilliden mellem stormagterne er lav« og har alvorlige følger for fred. Det har »følger for bæredygtige udviklingsmål i udviklings sfæren«. Han talte bevægende om behovet for et »globalt sikkerhedsmiljø«.

Mod slutningen af mødet fastlog Nebenzia, der bad om at tale igen, tre punkter: 1) Rådets formand må sørge for, at Haley afholder sig fra at referere til legitime regeringer såsom Rusland som »regimer«; 2) Den britiske såkaldte efterforskning af Skripal-forgiftningen er ikke en efterforskning. Han knuste Pierces påstand; 3) »Vi bevæger os mod en farlig tærskel ... det bliver ikke forstået af nogen af vore vestlige kolleger.«

Foto: Den russiske FN-ambassadør Vassily Nebenzia taler i FN's Sikkerhedsråd: »Vi bevæger os mod en farlig tærskel ... det bliver ikke forstået af nogen af vore vestlige kolleger.« (Videograb, RT).

Den russiske FN ambassadør Nebenzia kræver en FN-fredsplan for Yemen

28. feb., 2018 – I en tale i går for et møde i FN's Sikkerhedsråd, adresserede Ruslands FN-ambassadør Vassily Nebenzia det presserende behov for at fremlægge en meningsfuld fredsproces for Yemen, i betragtning af den »katastrofale« humanitære krise i denne nation.

Under gårsdagens session angreb USA Iran og beskyldte det for at destabilisere situation i Yemen, såvel som også i hele regionen. Tidligere mislykkedes USA og UK med at få en resolution i FN's Sikkerhedsråd igennem, der beskyldte Iran for illegalt at forsyne de yemenitiske oprørere med våben.

Nebenias bemærkninger fokuserede på den »særdeles vanskelige og komplicerede situation i Yemen«, som kræver en fredsproces »uden forudgående betingelser snarere end at lede efter syndebukke, [eller] at forsøge at tilpasse det ønskede resultat til en eller andens geopolitiske planer«. Han understregede ligeledes, at humanitærhjælp alene »ikke kan være med til at finde en levedygtig løsning på længere sigt. Situation må bringes ind på en politisk bane. Under de nuværende, kritiske omstændigheder er det vigtigt for FN at have en klar handleplan«.

En ny særlig udsending for Yemen, Martin Griffiths, er netop blevet udnævnt, og Nebenzia understregede, at »vi forventer, han holder rådslagninger med alle konfliktens parter og udtænker sin handleplan, som kan inkluderes i den næste rapport til FN's Sikkerhedsråd.«

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vassily Nebenzia siden juli, 2017.

FN's hjælpeorganisationer advarer om intensivering af katastrofen i Yemen

31. dec., 2017 – Tre FN-organisationer, Verdenssundhedsorganisationen, Verdensfødevareprogrammet og

FN's Børnefond (UNICEF), udstedte den 30. dec. en fælles erklæring med advarsel om, at Yemen hastigt er i færd med at skride ud i en intensiverende katastrofe som følge af den saudiskledede krig mod landet.

»Konflikten i Yemen har skabt den værste humanitære katastrofe i verden – en krise, der har opslugt hele landet«, lyder erklæringen. »Henved 75 % af Yemens befolkning har behov for humanitærhjælp, inklusive 1,3 mio. børn, der ikke kan overleve uden det. Mindst 60 % af yemenitterne har nu ikke sikkerhed for fødevarer og ordentlige sanitære forhold. Endnu mange flere mangler adgang til basale sundhedsydelser. Under halvdelen af Yemens sundhedsfaciliteter fungerer på fuld kraft, og sundhedspersonalet har ikke fået løn i månedsvis.

Disse uhyrlige tal for konfliktens ødelæggelser er kun et spejlbillede af det, vi har kendskab til. I virkeligheden er situationen sandsynligvis værre. FN-organisationer har ikke fuld humanitær adgang til nogle af de hårdest ramte lokalsamfund. Mange steder kan vi ikke engang skønne, hvor store behovene er«, fortsætter erklæringen. »Men så meget ved vi: Yemen har overskredet det punkt, hvor det er tippet over i en hastig nedgang fra krise til intensiverende katastrofe.«

Der har været lidt fremskridt i de seneste dage, med genåbningen af Hodeidah havn, der har gjort indførsel af en vis mængde fødevarer og brændsel mulig. Der er imidlertid stadig en alvorlig mangel på brændsel til elektricitet og vandpumpestationer. »To tredjedele af yemenitter, der lever i ekstrem fattigdom, har nu slet ikke råd til vand, der er sikkert at drikke. Dette truer alt sammen med at underminere bestræbelserne på at begrænse det igangværende, dødbringende udbrud af difteri, kolera og akut vandig diarré.«

Alle, der i Yemen lider af kolera, har en næsten 100 % 's chance for at overleve, hvis de har adgang til fungerende sundhedsydelser, lyder erklæringen. »Men de stadig forværende vilkår på stedet truer med at overvælde vores evne

til at respondere. Hvis vi ikke kan få større adgang, og volden ikke stilner af, vil prisen i tabte liv blive uberegnelig. Det er grunden til, at vi nu igen appellerer til konflikstens parter om omgående at tillade fuld, humanitær adgang i Yemen, og om at stoppe kampene.«

Direktør for FN's Afdeling for Rumfartsanliggender opfordrer til samarbejde mellem FN og Kina gennem Bælte & Vej Initiativet

7. okt. 2017 – Kina promoverer aktivt den fredelige anvendelse af rummet og åbner sine egne rumfartsmissioner for andre lande, sagde Simonetta Di Pippo, direktør for FN's Afdeling for Rumfartsanliggender (UNOOSA). Di Pippo kom med disse bemærkninger i et interview med *Xinhua* under den 68. Internationale Rumfartskongres (IAC) i Adelaide, South Australia. Di Pippo sagde, at Kina, som et aktivt medlem af komiteen, havde deltaget med meget solide delegationer, og ligeledes – mht. teknologisk ekspertise – havde »præsenteret mange nye initiativer og ideer«.

Et af de nye initiativer er Bælte & Vej Initiativet, som Kina foreslog i 2013, og som tilsigter at opbygge handels- og infrastrukturnetværk, der forbinder Asien med Europa og Afrika langs med, og hinsides, den gamle Silkevejs ruter. Det omfatter det Økonomiske Silkevejsbælte og det 21. Århundredes

Maritime Silkevej.

»Vi forsøger at forhandle bilateralt mellem UNOOSA og den kinesiske regering om, hvordan vi kan blive en del af Bælte & Vej Initiativet, et vigtigt initiativ, som Kina foreslår. Vi fokuserer naturligvis på rumforskningsdelen, rumfartsdelen, rumelementerne af Bælte & Vej Initiativet«, sagde Di Pippo.

»Vi har underskrevet flere aftaler med diverse kinesiske institutioner, der strækker sig fra katastrofemanagement og nødrespons, anvendelsen af rumbaserede data og infrastruktur til katastrofemanagement og nødrespons, og til spørgsmål relateret til at åbne de videnskabelige data for alle i verden og samarbejde om udforskning og innovation«, sagde Di Pippo.

Di Pippo er særligt imponeret over Kinas indsats for at forsøge at åbne sine rumfartsmissioner for alle, især for udviklingslandene, gennem samarbejde med UNOOSA. »Vi har siden sidste år haft en meget interessant aftale med China Manned Space inden for området for bemandet rumfart. Gennem vores aftale åbner China Manned Space Kinas fremtidige rumstation for alle i verden, især for udviklingslandene og de fremvoksende lande.«

En annoncering af det forestående eksperiment for udviklingslande, der benytter den kinesiske rumstation, forventes senere i år. Di Pippo sagde, hun forventede, at Kina ville blive en stor spiller inden for udforskning af Solsystemet og hinsides, inklusive at sende automatiserede rumfartøjer og rumskibe mod andre legemer i Solsystemet, og på et givent tidspunkt, at sende mennesker.

»Kinas fortsatte og øgede engagement i den fremtidige udforskning af solsystemet vil hjælpe landet med yderligere at udvikle sig, og vil med sikkerhed hjælpe os gennem de stærke aftaler, vi har med den kinesiske regering om at hjælpe udviklingslande«, sagde hun.

»Det er en virkelig god, global fremgangsmåde. Vore

diskussioner i Komiteen for den Fredelige Anvendelse af Rummet er altid meget konstruktive fra den kinesiske delegations side, for den globale udforskning af Solsystemet kan selvfølgelig kun være global. Så alle hovedaktørerne må arbejde sammen.«

Foto: Simonetta Di Pippo, italiensk astrofysiker og nuværende direktør for UNOOSA.

Den russiske udenrigsministers tale i FN fremhæver Trumps erklæring om national suverænitet

22. sept., 2017 – I sin tale for FN's 72. Generalforsamling fremhævede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, der talte som leder af den russiske delegation i den russiske præsidents fravær, i begyndelsen af sine bemærkninger kraftigt den amerikanske præsident Trumps stærke betoning af betydningen af princippet om national suverænitet.

Lavrov åbnede talen, der er udlagt på det Russiske Udenrigsministeriums webside, med at henvise til den resolution, som Generalforsamlingen har vedtaget om »Fremme af den demokratiske og ligeværdige internationale orden«, der »klart understreger, at indblanding i suveræne staters interne anliggender er uantageligt, statskup som en metode til magtskifte ikke anerkendes og behovet for at ekskludere fra international kommunikation forsøg fra visse staters side på at udøve ulovligt pres på andre, inklusive anvendelse af national jurisdiktion over fremmede territorier«.

Dette var grundlæggende set en introduktion til den russiske udenrigsministers fremhævelse af Trumps forsvar for national suverænitet: »Ikke desto mindre forandrer verden sig hele tiden. Det er glædeligt at notere sig, at den amerikanske præsident Donald Trump i tirsdags fra denne talerstol utvetydigt erklærede, at det er vigtigt at overholde principperne om national suverænitet i internationale anliggender; det er nødvendigt at sikre lederskab gennem eksemplet og ikke påtvinge andre nationer sin vilje; lande med forskellige værdier, kulturelle mønstre og forhåbninger kan ikke alene sameksistere, men også arbejde hånd i hånd på basis af gensidig respekt. Jeg mener, at alle kan skrive under på disse ord, især hvis USA's udenrigspolitik føres præcis på dette grundlag.«

Lavrov gentog Ruslands velkendte udenrigspolitiske interesser. Hans angreb på NATO er værd at bemærke: »NATO aspirerer til at genskabe koldkrigs-klimaet og nægter at virkeliggøre princippet om ligeværdig og udelelig sikkerhed hen over OSCE-området, der højtideligt blev erklæret i 1990'erne ... I det seneste kvarte århundrede har Rusland i god tro gået sin del af vejen mod at eliminere arven efter den Kolde Krig, [og] har gjort meget for at styrke tillid og gensidig forståelse i det euro-atlantiske område, og i verden ...

Dette er imidlertid ikke blevet gengældt fra vore vestlige partners side, der har været overgearet ved illusionen om 'historiens afslutning', og som stadig forsøger at tilpasse blok-mod-blok-konfrontationens rudimentære institutioner til nutidens virkelighed. Vesten på sin side strukturerede sin politik i overensstemmelse med princippet om »den, der ikke er med os, er imod os« og har valgt »kursen for hensynsløs NATO-udvidelse mod øst og har provokeret ustabilitet i det postsovjetiske område og tilskyndet til anti-russiske følelser«.

Om Ukraine fremlagde han præsident Vladimir Putins forslag om »at etablere FN-missionen til beskyttelse af OSCE-

observatørerne i Donbass. Et relevant udkast til en resolution er blevet fremlagt i FN's Sikkerhedsråd«, og han udtrykte det håb, at »dette vil fremme afgørelsen af den interne ukrainske krise, som brød ud som følge af det forfatningsstridige kup, der blev begået af yderliggående radikale elementer. Vi ser frem til konstruktiv interaktion omkring disse spørgsmål med vore europæiske og amerikanske partnere, uden nulsumsspil«.

Med et angreb mod nynazisterne, formodentlig i Ukraine og de baltiske stater, sagde Lavrov: »Det er en skandale at bruge sit hensyn til tale- og ytringsfriheden som et påskud til at tolerere radikale bevægelser, der bekender sig til nynazistiske idealer og står for en heltedyrkelse af nazister og deres associerede. En konsekvent indsats fordres for at opsætte et sikkert skjold mod nynazisme, revanchisme, ekstremisme og xenofobi og fremme international og interkulturel harmoni ... Vi vurderer, at det er nødvendigt omgående at prioritere dette spørgsmål i FN's Generalforsamling og UNESCO med det formål at frembringe en hertil modsvarende ramme for at forhindre sådanne handlinger. Rusland vil fremlægge relevante forslag.«

Det er ligeledes værd at bemærke, hvad Lavrov sagde om Iran: »I dag ser verden oprørt til, mens USA påtvinger endnu en række restriktioner mod Iran, der, oven i købet, i deres natur er ekstraterritoriale og truer realiseringen af den Fælles Omfattende Handleplan, der blev én af hovedfaktorerne i international og regional stabilitet.«

Og med hensyn til krisen over Koreahalvøen understregede han atter, at de relevante FN-resolutioner, »alle sammen indeholder bestemmelser om nødvendigheden af at genoptage forhandlinger. Vi lancerer en appel om at stoppe blokering af disse bestemmelser. Der er intet alternativ til de politiske og diplomatiske metoder for adressering af atomspørgsmålet på Koreahalvøen, baseret på en dialog blandt alle interesserede parter. Vi opfordrer ansvarlige medlemmer af det internationale samfund til at støtte den russisk-kinesiske

køreplan, der er indeholdt i Ruslands og Kinas Udenrigsministeriers fælles erklæring fra 4. juli».

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov taler for FN's 72. Generalforsamling.

FN: Kinas udenrigsminister kræver dialog om Koreahalvøen; promoverer Bælt & Vejs succes for verdensfred

22. sept., 2017 – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi adresserede den generelle debat i FN's 72. Generalforsamling i går, hvor han gentog sit lands krav om en dialog for at løse krisen over Koreahalvøen. Han understregede atter Kinas forpligtende engagement til at bevare en atomvåbenfri halvø, men opfordrede også parterne til ikke at gøre noget, der kunne øge spændingerne. »Alle parter må spille en konstruktiv rolle«, understregede han.

Wang understregede den centrale rolle, som FN har spillet i at bevare freden i løbet af de seneste syv årtier og understregede behovet for, at FN bevarer fokus på løsningen af atomvåbenkrisen på halvøen. Han sagde også, at verden nærmer sig årsdagen for den første aftale, man opnåede for at indskrænke den Demokratiske Folkerepublik Koreas (Nordkoreas) atomvåbenprogram, som et resultat af sekspartsforhandlingerne, som havde »formuleret en køreplan« for atomafrustning. Det fandt sted for 12 år siden, men, »Denne erklæring er ikke

forældet«, sagde Wang Yi.

Han sagde også, at FN må spille en fremtrædende rolle i udviklingssektorens fortsatte økonomiske udvikling og understregede, at den økonomiske genrejsning efter 2008-krisen »stadig var op ad bakke«. Han sagde, at FN må være en hovedfaktor i forfølgelse af en udviklingspolitik, der drager fordel af »nye videnskabelige revolutioner« i horisonten, og i hvilken bestræbelse »FN fortsat må sætte tempoet«, og han understregede betydningen af FN's charter. »Globalisering er ikke et spørgsmål om Øst vs. Vest«, sagde han. »Vi bør ikke følge jungleloven. Lande bør blomstre sammen.«

Han sagde, at der har været en »betydningsfuld rejse for Kina« i løbet af de seneste fem år. »Kina vil aldrig søge herredømme, og vil altid stemme for fred.« Han rejste også spørgsmålet om den forestående Kinas Kommunistiske Partis Kongres, »som vil åbne et nyt kapitel i den kinesiske drøm«, og han promoverede den succes, som Bælte & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i maj måned havde været, og som »leverede flere end 270 projekter«. Til næste år, sagde han, vil Kina følge op på dette ved at være vært for Kinas Internationale Udstilling.

Foto: Kinas udenrigsminister Wang Yi taler for FN's 72. Generalforsamling.

»Drag ikke udenlands i søgen efter uhyrer at ødelægge«.

LaRouche PAC Internationale Webcast, 22. sept., 2017.

I sin berømte tale til Kongressen advarede John Quincy Adams om, at Amerika »drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer at ødelægge«, men snarere respekterer »andre nationers uafhængighed samtidig med at bevare sin egen ... og afholder sig fra indblanding i andres anliggender«. Et ekko af denne principerklæring fra John Quincy Adams kunne i denne uge høres i præsident Trumps tale til FN's Generalforsamling, hvor han reelt erklærede afslutningen på politikken for regimeskifte og en unipolær verdensorden, som har domineret de seneste to administrationer, og erklærede, »Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om de samme kulturer, traditioner eller endda regeringssystemer« og opfordrede til »en verden af stolte, uafhængige nationer, der ... gør fælles sag i den største fælles interesse for os alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«.

Men præsident Trump modsagde imidlertid sig selv i selvsamme tale og opremsede bogstavelig talt et litani af ikke mindre end et halvt dusin »uhyrer, der skulle ødelægges«, fra Nordkorea til Iran, til Cuba, Venezuela og Syrien. Denne dobbelthed, som man ikke kan karakterisere som andet end »En fortælling om to taler«, som indeholdt det bedste og det værste, reflekterer den kamp, der nu raser, om dette præsidentskabs sjæl. De positive elementer af denne tale, som åbenlyst reflekterer en hældning mod at arbejde sammen med nationer som Kina og Rusland, må omfavnes. Men de andre, meget destruktive aspekter må opgives og summarisk afvises, og erkendes som det, de er: forsøg på at køre af sporet, det positive potentiale for et nyt system med win-win-relationer, udført af dem, der af geopolitiske grunde er imod det

fremvoksende, nye paradigme for fred gennem økonomisk udvikling, som eksemplificeres af Kinas politik for den Nye Silkevej.

Vært Matthew Ogden: Godaften; det er 22. sept. 2017. Tak fordi I lytter til vores ugentlige, strategiske webcast her fra LaRouche PAC.

I denne uge har vi set FN's Generalforsamling samles i New York City. Lad mig begynde aftenens udsendelse med at citere en stor, amerikansk præsident, statsmand og diplomat, hvis 250. fødselsdag vi fejrer i år: John Quincy Adams sagde det følgende i sin berømte tale til Kongressen den 4. juli, 1821: »Amerika udråbte for menneskeheden de umistelige rettigheder, som er menneskets natur, og de eneste lovlige fundament for regering. I forsamlingen af nationer ... rakte Amerika det ærlige venskabs, den ligeværdige friheds og den generøse gensidigheds hånd frem til dem. Hun har ... respekteret andre nationers uafhængighed og samtidig hævdet og bevaret sin egen. Hun har afholdt sig fra indblanding i andres anliggender, selv, når konflikterne har været over principper, som hun holder sig til, som til den sidste, vitale dråbe, der når hjertet ... Hvor som helst standarden for frihed og uafhængighed har udfoldet sig, eller vil udfolde sig, dér vil hendes hjerte, hendes velsignelser og hendes bønner være ... Men, *hun drager ikke til udlandet i søgen efter uhyrer, der skal ødelægges*. Hun er en velynder af frihed og uafhængighed for alle. Hun forfægter og advokerer kun sin egen. Hun vil anbefale den almene sag gennem sin stemmes udtryk og sit eget eksempels venlige sympati. Hun ved meget vel, at, ifald hun melder sig under andre faner end sin egen, er det end fanen for udenlandsk uafhængighed, ville hun involvere sig, så hun ikke kunne vikle sig ud, i alle krigene født af interesse og intrige, af personlige griskhed, misundelse og ærgerrighed, der antager frihedens farver og tilraner sig en frihedens standard ... Hendes politiks fundamentale grundsætninger ville umærkeligt skifte fra frihed til magt. Båndet på hendes pande

ville ikke længere gløde med frihedens og uafhængighedens uudsigelige pragt; men ville i dets sted snart blive erstattet af et imperialt diadem, der med falsk og uren glans udsender de skumle stråler af herredømme og magt. Hun kunne blive verdens diktator: hun ville ikke længer være herskeren af sin egen ånd.«

Denne principerklæring fra John Quincy Adams, som blev holdt for næsten 200 år siden, og som på mange måder var forudvidende på grænsen til det profetiske i sin advarsel; denne tale bør udgøre grundlaget for vores udenrigspolitik som republik, og er faktisk fortsat i centrum for spørgsmålet om fred og krig den dag i dag. Det er i forhold til denne erklæring, at vores ledes udtryk, siden dengang og frem til i dag, for amerikansk udenrigspolitik må måles og sammenlignes.

Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet:

Now, let us shift our focus to the speech which President Trump delivered at the United Nations General Assembly on Tuesday of this week. I don't think that there's any other way of characterizing what President Trump had to say other than to call it "The Tale of Two Speeches". In some respects, it could be seen as the best of all possible speeches; but in other respects, and in a very large way, very substantially so, it was the very worst of all speeches. As Helga Zepp-LaRouche said, it was almost as if he delivered two completely separate and

contradictory speeches at once. One thing that's very clear for

the observer, is that there are many opposing interests at work

in this administration, and that there's a fierce policy war ongoing right now behind the scenes for the very soul of this Presidency. It's one which it is our responsibility to be very

clear-eyed about, to understand what the factors involved here are, including the ongoing political coup attempt against this Presidency from inside many of the institutions of our own government. But also to articulate the fact that this war is ongoing, with sobriety and clarity. And we must do this if we are indeed intending to allow the very positive potential which

is reflected in this speech, to defeat the very negative tendencies which are also very clearly present.

So, let's take a look first at the positive elements of this speech. Granted, if you've only been reading the Western media

accounts, you might not have been exposed to many of the parts which you are about to hear; and you might be very ignorant of the fact that there was a very substantially positive aspect of

this speech. For those who were there in the assembly hall

listening to the speech, and then for you who are viewing this webcast right now, you might be surprised at the positive and hopeful and clear-headed tone which began this speech. One which

is perhaps very reminiscent of some of the statements that you just heard John Quincy Adams make in that speech from almost 200

years ago.

What I'd like to do for you, is just play about seven or eight minutes of the beginning of President Trump's speech to the

United Nations General Assembly.

PRESIDENT DONALD TRUMP

: To put it simply, we meet at a

time of both of immense promise and great peril. It is entirely

up to us whether we lift the world to new heights, or let it fall

into a valley of disrepair.

We have it in our power, should we so choose, to lift

millions from poverty, to help our citizens realize their dreams,

and to ensure that new generations of children are raised free

from violence, hatred, and fear.

This institution was founded in the aftermath of two world wars to help shape this better future. It was based on the vision

that diverse nations could cooperate to protect their sovereignty, preserve their security, and promote their prosperity.

It was in the same period, exactly 70 years ago, that the United States developed the Marshall Plan to help restore Europe.

Those three beautiful pillars – they're pillars of peace, sovereignty, security, and prosperity.

The Marshall Plan was built on the noble idea that the whole world is safer when nations are strong, independent, and free. As

President Truman said in his message to Congress at that time, "Our support of European recovery is in full accord with our support of the United Nations. The success of the United Nations depends upon the independent strength of its members."

To overcome the perils of the present and to achieve the promise of the future, we must begin with the wisdom of the past.

Our success depends on a coalition of strong and independent

nations that embrace their sovereignty to promote security, prosperity, and peace for themselves and for the world.

We do not expect diverse countries to share the same cultures, traditions, or even systems of government. But we do expect all nations to uphold these two core sovereign duties: to

respect the interests of their own people and the rights of every

other sovereign nation. This is the beautiful vision of this institution, and this is foundation for cooperation and success.

Strong, sovereign nations let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect.

Strong, sovereign nations let their people take ownership of the future and control their own destiny. And strong, sovereign

nations allow individuals to flourish in the fullness of the life

intended by God.

In America, we do not seek to impose our way of life on anyone, but rather to let it shine as an example for everyone to

watch. This week gives our country a special reason to take

pride

in that example. We are celebrating the 230th anniversary of our

beloved Constitution – the oldest constitution still in use in the world today.

This timeless document has been the foundation of peace, prosperity, and freedom for the Americans and for countless millions around the globe whose own countries have found inspiration in its respect for human nature, human dignity, and

the rule of law.

The greatest in the United States Constitution is its first three beautiful words. They are: “We, the people.” Generations

of Americans have sacrificed to maintain the promise of those words, the promise of our country, and of our great history. In

America, the people govern, the people rule, and the people are

sovereign. I was elected not to take power, but to give power to

the American people, where it belongs.

In foreign affairs, we are renewing this founding principle of sovereignty. Our government’s first duty is to its people, to

our citizens – to serve their needs, to ensure their safety,
to

preserve their rights, and to defend their values.

As President of the United States, I will always put America
first, just like you, as the leaders of your countries will
always, and should always, put your countries first.
[Applause.]

All responsible leaders have an obligation to serve their
own citizens, and the nation-state remains the best vehicle
for

elevating the human condition. But making a better life for
our

people also requires us to work together in close harmony and
unity to create a more safe and peaceful future for all
people.

The United States will forever be a great friend to the
world, and especially to its allies. But we can no longer be
taken advantage of, or enter into a one-sided deal where the
United States gets nothing in return. As long as I hold this
office, I will defend America's interests above all else.

But in fulfilling our obligations to our own nations, we
also realize that it's in everyone's interest to seek a future
where all nations can be sovereign, prosperous, and secure.

America does more than speak for the values expressed in the

United Nations Charter. Our citizens have paid the ultimate price

to defend our freedom and the freedom of many nations represented

in this great hall. America's devotion is measured on the

battlefields where our young men and women have fought and

sacrificed alongside of our allies, from the beaches of Europe to

the deserts of the Middle East to the jungles of Asia.

It is an eternal credit to the American character that even

after we and our allies emerged victorious from the bloodiest war

in history, we did not seek territorial expansion, or attempt to

oppose and impose our way of life on others. Instead, we helped

build institutions such as this one to defend the sovereignty, security, and prosperity for all.

For the diverse nations of the world, this is our hope. We

want harmony and friendship, not conflict and strife. We are

guided by outcomes, not ideology. We have a policy of principled

realism, rooted in shared goals, interests, and values.

OGDEN: So, that was the beginning of President Trump's speech

to

the United Nations General Assembly. As has been reported, immediately afterwards in a press conference, Foreign Minister Sergey Lavrov of Russia responded very favorably to that aspect

of the speech. As he said, "I think it's a very welcome statement, which we haven't heard from an American leader for a

very long time." This is true, in this aspect of the speech;

because what you just heard from President Trump was essentially

a declaration that the policy of regime-change was over. He said, we're looking for a coalition of strong and independent nations that will be sovereign nations, but will exist in shared

security, prosperity, and peace. So, an end to the so-called "unipolar" world. He said, "We do not expect diverse countries

to share the same cultures, traditions, or even systems of government." He said we should "let diverse countries with different values, different cultures, and different dreams not just coexist, but work side by side on the basis of mutual respect." And, he said, these countries can work to make a better life for all people by working together in "harmony and

unity". For the diverse nations of the world, this is our hope,"

he said. "We want harmony and friendship, not conflict and strife."

So, this is a very positive statement of US foreign policy; and one which could be taken as an end to the commitment to geopolitics and a unipolar world. However, from there, the speech took a very dramatic turn. Immediately after vowing that

the policy of regime-change was over, President Trump proceeded

to list off no less than half a dozen regimes in this world which

must be changed or overthrown. Literally, he had a litany of "monsters to destroy", in the words of John Quincy Adams. Apart

from vowing to "totally destroy North Korea", he also called to

dismantle the Iranian nuclear deal; calling the Iranian government a "corrupt dictatorship behind the false guise of a democracy". And he similarly went after Syria, Cuba, and Venezuela. Curiously, nowhere did he call out the Saudis for their genocidal war that's now being perpetrated against the people of Yemen, or their support – financial and otherwise – for the hijackers that attacked the very city in which he was

speaking on 9/11 and killed almost 3000 Americans. A case which

is now being litigated by family members of the victims of 9/11

in front of US court.

So, after hearing the initial statements of harmony and friendship and respect for sovereignty and not seeking to impose

our way of life on anyone, but rather letting diverse nations with diverse values, cultures, dreams, and even systems of government, not merely mutually coexist but work side by side on

the basis of mutual respect. After hearing those words – frankly so reminiscent of what you heard John Quincy Adams say in

his address from 1821 – it was rather shocking to then hear in exactly the same speech, President Trump proceed with a litany of

threats and regime change which frankly was reminiscent of George

W Bush's infamous Axis of Evil speech. We saw how that proceeded

with the case of the regime-change war in Iraq. So, this is precisely what John Quincy Adams had warned so strongly against

in the words "Let us not go abroad in search of monsters to

destroy.”

But then, after that litany of threats, President Trump then proceeded to conclude his speech by saying the following: “Our hope is a world of proud independent nations that embrace their duties, seek friendship, respect others, and make common cause in the greatest shared interest of all. A future dignity and peace for the people of this wonderful Earth. This is the true vision of the United Nations, the ancient wish of every people, and the deepest yearning that lives inside every sacred soul.”

So, as I said, it was almost like the Tale of Two Speeches, which somehow both got combined into one address. But the kind of self-contradiction and duality which was on display and came across almost as being schizophrenic on the part of the speech writer, taking very due note of the very positive aspects of what he laid out in the beginning, what maybe could be called the Trump Doctrine, the end of this unipolar world and the end of regime change; the very dangerous and negative aspects of what he

then proceeded to say in the very same speech should not be sugar-coated by any means.

In speaking with Helga Zepp-LaRouche earlier today, she had the following to say. She said, "It's very clear that Foreign Minister Lavrov responded to the positive elements of Trump's speech. But it's also clear that there are very negative and very destructive elements of Trump's speech which came across as

almost two different speeches. How can you denounce regime change on the one hand, and then make a list of half a dozen regimes that you demand to be changed in the very same speech?"

She said that "The solution here is that Trump has to follow through on the constructive things he said; but he must also abandon the policies which are obviously destructive. This North

Korea thing could blow up at any minute, if this policy continues," she said. "It's nice that he said the things that he

did in the beginning; but it's almost like they are two opposing

policies coming out of his mouth. What's very clear is that there are two opposing interests working on Trump. There's a war

ongoing for the soul of this Presidency. The positive

elements

of this policy statement must be reinforced and strengthened," she said. "But, the negative elements – such as the verbal escalation against North Korea – should be recognized as an effort on the part of certain elements in this administration to

drive a wedge in the potential for cooperation between the United

States and China. This policy," she said, "has clearly been inserted by the neo-con elements which are still influencing this

Presidency.

"What we must do, is demand that Trump stick to his promise which he expressed in the campaign, to cooperate with Russia and

with China. This is the world of independent nations united for

'common cause and shared interests' which he referred to in the

conclusion of his speech. This should absolutely be pursued," she said, "but what that means is that this other stuff has got

to go." She noted that now with the increase in the US military

budget, which is now greater than ever before, we have nearly

\$700 billion in our military budget; far greater than the next seven countries in the world combined. She asked the question:

How much of this money could be used for infrastructure instead?

She also emphasized that the point is that we have an extraordinary opportunity on our hands; but there are also very real dangers facing us as well.

In reflecting on what's occurred this week, it's always very important to approach the situation from above; from the top down. The defining question for anybody who's sober-minded in international relations today is, will the world unite around the

New Paradigm of development which has been initiated by China in

the form of the New Silk Road policy? Or, will a continuation of

the perpetual warfare policy and regime-change policy of the past

two administrations be allowed to escalate and to derail this emerging potential? Both in terms of undermining the ability of

the United States and countries such as China and Russia to cooperate, and also in a very real way, threatening to actually

bring the world to the brink of thermonuclear war. Will the United States abandon the geopolitics associated with the Cold War and the British imperial of zero-sum game and unipolar hegemony, and instead embrace the win-win paradigm of peace through development and relationships between countries based on

mutual respect, mutual benefit, and mutual gain?

The answer to that question still remains unclear in the wake of President Trump's address to the United Nations General

Assembly, either in the positive or in the negative. But, if you

look at the world stage, we are watching before our very eyes, a

new paradigm in the relations between nations emerge. This is seen very clearly in the Belt and Road Initiative and all the developments that are associated with that – the positive development projects that China is bringing to central Asia, and

emphatically bringing to Africa, and bringing to Latin America.

Apart from all the political gossip and all the partisan propaganda and media punditry that you're exposed to on a daily

basis, the question for an American citizen to ask is, how

will

President Trump respond to this emerging new paradigm? And how

will the United States fit into that emerging new international

dynamic of peace through development? That's the measuring rod

against which not only his words but his actions must be judged.

He has some very clear opportunities in the coming months to follow through on what is clearly his inclination for a positive

relationship with China and with Russia; including his seemingly

very positive personal relationship with President Xi Jinping.

The ASEAN summit is upcoming in less than two months, and it has

been announced that President Trump will be travelling to attend

the ASEAN summit. As part of that trip to Asia, he will be

making his very first state visit to China. This has all of the

positive potentials; it implies everything that could occur in terms of the United States joining the New Silk Road, following

up on the attendance to the Belt and Road Forum by Matthew

Pottinger, who was sent personally by Trump as an envoy of the United States. The personal visits that President Xi Jinping has made to the United States; the very good appointment of Terry Bransted to be the Ambassador to China, who we know has very positive views of China-US relations. Also, emphatically the question of Chinese investment into rebuilding the infrastructure of the United States, in the wake of Hurricane Harvey, Hurricane Irma, now Hurricane Maria and the destruction that that has wrought on the island of Puerto Rico. This question of not only reconstruction, but construction of an entirely new infrastructure platform in the United States could not be more urgent. President Trump has committed himself to at least \$1 trillion in investment in that kind of infrastructure. We know that the scale is far, far greater; and that requires a return to Hamiltonian economics. But it also requires the United States to enter into a very decisive and reciprocal relationship with China in terms of mutual investment and mutual development. That is

the framework around which the positive opportunities for cooperation with China can be built.

If we take that kind of approach from above and say it's not within the interstices of Congressional partisan politics, or bickering inside the halls of Congress that we're going to make

the necessary policy revolution in terms of the economics of the

United States. But it's from recognizing that a far greater global process is now underway; a dynamic which is sweeping the

planet. It's sweeping away both the geopolitical paradigm of British imperial divide and conquer geopolitics; but it's also bringing in an entirely new approach to how you construct peace

through economic development.

So, the defining question in international relations is, how will the United States fit into that? That remains the overarching question at the very root of this fight for the soul

of the US Presidency.

As we've documented and will be continuing to document in an exposé which is forthcoming from LaRouche PAC, there is a very

real concerted effort from inside the institutions of the

United

States to undermine this Presidency and to box Trump into making

very real strategic mistakes. The time has come for him to learn

those lessons and to throw that aspect out, and to embrace the positive aspects as you could hear in the beginning of this address to the United Nations General Assembly.

So, let me go back to the words of President John Quincy

Adams, who was our chief diplomat as Secretary of State for many

years, who was diplomat to the nation of Russia, and after being

President for one successful term, returned to the United States

Congress and fought a battle against slavery which in turn

inspired Abraham Lincoln. But in his prophetic and very

prescient speech, he warned that yes indeed, the United States of

America will proclaim the "inextinguishable rights of human

nature", will abstain from "interference in the concerns of

others", will "respect the independence of other nations while

asserting and maintaining her own." "But America does not go

abroad in search of monsters to destroy." He warned that if we

were to do that, the “fundamental maxims of our policy would change insensibly from liberty to force. We would no longer beam

with the splendor of freedom and independence, but instead an “imperial diadem would be substituted, flashing in false and tarnished lustre in the murky radiance of dominion and power.”

We would become the dictator of the world; “no longer the ruler

of [our] own spirit.”

So, let us take a lesson from the words of John Quincy

Adams. Let us once and for all abandon the regime-change

geopolitics of the last two administrations; and let us embrace

decisively and fully the new win-win paradigm which has been

spelled out so clearly by President Xi Jinping of China, both in

words and in actions. And was indicated by President Trump in

the beginning of his speech to the United Nations General

Assembly. Let us embrace those policies, and let us abandon the

policies of regime change and perpetual war.

Thank you for joining me here today, and please stay tuned

to larouhepac.com.

Vi er stillet over for et valg

Leder fra LaRouche PAC, 21. sept., 2017 – Det store spørgsmål, som historien stiller os i dette øjeblik, og som vil afgøre den fremtidige, historiske kurs, og endda, om der i det hele taget bliver nogen fremtidig historie, er, om USA, under præsident Donald Trump, fuldt og helt vil gå sammen med Kina og Rusland i det store Verdenslandbro-projekt samtidig med, at USA gennemfører statsmand og økonom **Lyndon LaRouches Fire Love**.

Præsident Trumps tale for FN den 19. sept., som med overlæg er blevet fuldstændig forvrænget af de løgnagtige transatlantiske medier, demonstrerer for enhver, der tager sig tid til at læse den, hvor tæt vi er på endelig at skabe de historiske forandringer til det bedre – hvis vi handler nu. Som det ses i de nedenstående, korte uddrag, så var præsident Trumps faktiske tale en passioneret appel til den suveræne nationalstats evne til at forbedre skæbnen og vilkårene for menneskeheden, og suveræne nationalstaters evne til at gøre fælles sag på vegne af den menneskelige art og faktisk skabe en ny renæssance. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede korrekt til fremstødet i præsident Trumps tale som helhed, da han karakteriserede den som »bemærkelsesværdig« og »en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«.

Samtidig var der også de barske fordømmelser af fire udenlandske regeringer. Der er ingen grund til at gentage dem her, for det er det eneste, medierne har dækket af talen, hvor de i en uendelighed gentager og udlægger det. Men det er uklogt, og de øger faren for krig.

LaRouche-bevægelsens bestræbelser nu kan være afgørende for, hvilken vej, dette går, selv på kort sigt. Vil kupforsøget mod præsidenten blive overvundet og endelig sætte ham fri til fuldt ud at samarbejde med Rusland og Kina, som han ønsker, og som han må? Det vil forandre alt.

Den hårde kampagne imod »Russia-gate«-svindlen mod præsidenten, som blev udkæmpet ved hjælp af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) memorandum fra 24. juli, har inspireret flere kræfter til at gå ind i kampen. Og den har været med til at inspirere dem, der allerede kæmper, til at kæmpe mere beslutsomt og ihærdigt. I går udgav Bill Binney og Ray McGovern fra VIPS, der netop har talt på en *EIR*-konference i Manhattan den 9. sept., en ny hit-artikel, »Flere huller i narrativen om Russia-gate«, på *Consortium News*, og som snart vil komme i *EIR*-magasinet. De fører krigen direkte over i fjendens lejr og giver ingen indrømmelser. Ligeledes i går tweetede chef for WikiLeaks, Julian Assange, at hverken Robert Muellers team eller Senatets Efterretningskomite havde »gjort sig den ulejlighed« at kontakte WikiLeaks eller ham selv. Dette gør hele deres såkaldte efterforskning ugyldig – at de ikke gør noget som helst forsøg på at kontakte en part, der alene er i besiddelse af betydningsfulde, og muligvis afgørende, beviser.

Nu har orkanen Maria »totalt ødelagt«, som præsident Trump sagde, Puerto Rico, som aldrig før i dets historie. Dets elektricitetsnet er ødelagt og må genopbygges fra grunden. Der er massive oversvømmelser. Den føderale regering responderer til nødsituationen, men det stiller omgående det overordnede spørgsmål: en genopbygning af alle de ramte områder i USA og indsættelse af den rette, nye infrastruktur, kan kun gøres gennem LaRouche-planen og LaRouches Fire Love, indbefattet massiv udstedelse af statslige kreditter sådan, som LaRouches handleplan for nødsituationen, »Ikke flere Harvey-katastrofer« fra 31. august, dikterer.

Foto: Præsident Donald J. Trump taler for den 72. samling af

FN's Generalforsamling. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Præsident Trump i FN – Hvad I gik glip af

21. sept., 2017 – De følgende, korte uddrag repræsenterer den reelle, overordnede retning og indholdet som helhed, af præsident Trumps tale for FN's Generalforsamling den 19. sept. – og ikke de udvalgte klip, som de løgnagtige medier i én uendelighed gentager og brygger videre på. Et blik på det komplette udskrift eller en video, der ikke er klippet i, bekræfter dette. Ingen, der er offer for de transatlantiske medier, ville have nogen anelse om, hvorfor den russiske udenrigsminister sagde til interviewererne fra Associated Press og TASS, at han fandt talen »bemærkelsesværdig«.

Trump sagde:

»Det står i vores magt, ifald vi vælger det, at løfte millioner ud af fattigdom, hjælpe vore borgere til at realisere deres drømme og sikre, at nye generationer af børn kan vokse op, fri for vold, had og frygt.

For at overvinde nutidens farer og opfylde forhåbningerne til fremtiden, må vi begynde med fortidens visdom. Vor succes afhænger af en koalition af stærke og uafhængige nationer, der omfavner deres suverænitet for at fremme tryghed, fremgang og fred, for sig selv, og for verden.

Vi forventer ikke, at forskellige lande skal være fælles om den samme kultur, de samme traditioner eller endda de samme regeringssystemer. Men vi forventer, at alle nationer

overholder disse to, suveræne kerneforpligtelser: at de respekterer deres eget folks interesser og alle andre, suveræne nationers interesser. Dette er denne institutions skønne vision, og det er fundamentet for samarbejde og succes.

Stærke, suveræne nationer lader forskellige lande med forskellige værdier, forskellige kulturer og forskellige drømme ikke blot sameksistere, men arbejde side om side på basis af gensidig respekt.

Stærke, suveræne nationer lader deres folk tage deres egen fremtid i besiddelse og have kontrol over deres egen skæbne. Og stærke, suveræne nationer giver personer lov at blomstre i livets fylde, som det var Guds plan.

I Amerika søger vi ikke at påtvinge nogen vor livsstil, men lader den snarere skinne som et eksempel, alle kan se. Denne uge giver vort land en særlig grund til at være stolte over dette eksempel. Vi fejrer 230-års jubilæet for vor elskede Forfatning – den ældste forfatning i verden, der stadig er i kraft ...

I udenrigsanliggender fornyer vi dette grundlæggende princip om suverænitet. Vor regerings første forpligtelse over for dens folk, over for vore borgere – er at tjene deres behov, sikre deres tryghed, beskytte deres rettigheder og forsvare deres værdier.

Som USA's præsident vil jeg altid sætte Amerika først, ligesom I, som ledere af jeres lande, altid vil, og altid bør, sætte jeres lande først. [Applaus]

Alle ansvarlige ledere er forpligtet til at tjene deres egne borgere, og nationalstaten er fortsat det bedste middel til at opfylde menneskenes livsbetingelser.

Men, at skabe et bedre liv for vort folk, fordrer også, at vi arbejder sammen i tæt harmoni og enhed for at skabe en mere sikker og fredelig fremtid for alle folk ...

Med opfyldelsen af vore forpligtelser over for vore egne nationer, indser vi også, at det er i alles interesse at søge en fremtid, hvor alle nationer kan være suveræne, fremgangsrige og trygge ...«

Og som konklusion sagde han:

»Vi udsender nu en opfordring om en stor opvågnen af nationer, om en genoplivelse af deres ånd, deres stolthed, deres folk og deres patriotisme.

Historien stiller os spørgsmålet, om vi lever op til opgaven. Vort svar vil være en fornyet vilje, en genopdaget beslutsomhed og en genfødt helligelse. Vi må besejre menneskehedens fjender og befri selve livets potentiale.

Vort håb er et ord – og en verden af stolte, uafhængige nationer, der omfavner deres forpligtelser, søger venskaber, respekterer andre og gør fælles sag i den største fællesinteresse af alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord.

Dette er De forenede Nationers sande vision, ethvert folkeslags ældgamle ønske og den dybeste længsel, der lever i hver eneste, hellige sjæl.

Lad dette være vor mission, og lad dette være vort budskab til verden: Vi vil kæmpe sammen, yde ofre sammen og stå sammen for fred, for frihed, for retfærdighed, for familie, for menneskehed og for den almægtige Gud, der skabte os alle.

Tak. Gud velsigne jer. Gud velsigne verdens nationer. Og Gud velsigne Amerikas Forenede Stater. Mange tak.«

Det Hvide Hus har udlagt talen i sin helhed på sin website: <https://www.whitehouse.gov/the-press-office/2017/09/19/remarks-president-trump-72nd-session-united-nations-general-assembly>

https://www.youtube.com/watch?v=6-Hk_po6KGI

Hvad medierne ikke fortæller om Trumps tale for FN og muligheden for internationalt samarbejde. POLITISK ORIENTERING 21. september, 2017. Se også 2. del her

Med formand Tom Gillesberg.

Tom Gillesberg: »Velkommen til disse ualmindeligt dramatiske tider, hvor det internationale spændingsniveau stiger, og heldigvis er det ikke kun entydigt den forkerte vej. Jo, medierne her, 'fake news' på alle 27 kanaler har jo haft travlt med at fortælle, at, nu holdt Trump jo sin store tale i FN og snakkede om bål og brand, Nordkorea, 'raketmand', selvmordpilot, 'vi kommer og nakker dig', eller noget i den stil, og nu rabler det hele nok. Men det er kun en meget lille del af historien. Det, som man *ikke* rapporterer, er, at den samme Donald Trump i sin tale til FN faktisk havde hovedfokus et andet sted. Det, der var bemærkelsesværdigt ved Trumps tale, var det, som bl.a. Lavrov, som var den russiske repræsentant – Vladimir Putin er ikke til stede ved FN's Generalforsamling i år, og så er det udenrigsministeren, der er højeste, russiske repræsentant og ham, der render rundt og møder præsidenter og alt mulig andet – og det, han sagde om

Trumps tale, det var, at den var bemærkelsesværdig. Den var tydeligvis ikke kun for internationalt brug, men også for den hjemlige publik. Lavrov sagde, at han særlig godt kunne lide, at Trump sagde, at USA ikke ønskede at påtvinge andre sin livsstil. 'Det er en velkommen udtalelse, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i lang tid', sagde Lavrov. Også Trumps udtalelse om, at 'stærke, suveræne nationer lader ikke bare forskellige lande med forskellige værdier eksistere samtidigt, men også samarbejde side om side på basis af gensidig respekt'. Det, han yderligere sagde, som også er lidt i den dur, så at sige, det er, at Trump sagde, 'Vi må samarbejde om en fælles sag, som alle har interesse i. En fremtid med værdighed og fred for menneskene på denne vidunderlige Jord. Som præsident for USA sætter jeg Amerika først, ligesom I som ledere af jeres lande, altid sætter, og altid bør sætte, jeres lande først. Nationalstaten forbliver det bedste middel til at opløfte menneskets omstændigheder.'

Det egentlige fokus i talen, det nye i talen, det var, at han sagde, at det er nationalstaten og samarbejde nationalstaterne imellem, der er kernen til, at menneskeheden får en god fremtid. ...«

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

2. del:

**Trumps FN-tale viser
nødvendigheden af at optrappe**

kampen for at skifte over til det Nye Paradigmes politik

19. sept., 2017 – I sin første tale for FN's Generalforsamling i dag, beskrev præsident Donald Trump målet for at etablere en verdensorden, hvor »stærke, suveræne nationer ... med forskellige værdier, forskellige kulturer og forskellige drømme ikke bare sameksisterer, men arbejder side om side på basis af gensidig respekt ... og gør fælles sag for den største fælles interesse af alle: en fremtid med værdighed og fred for befolkningen på denne vidunderlige Jord«. Det betyder, sagde han, at jeg som præsident for USA sætter Amerika først, ligesom I, som ledere af jeres lande, altid vil, og altid bør, sætte jeres lande først«.

Men selv med sine udtryk for disse ideer, og selv, mens han bekræftede princippet om, at »nationalstaten fortsat er det bedste udgangspunkt for at hæve de menneskelige vilkår«, gik Trump videre, idet han faldt i den britiske imperiefælde med, i de mest barske vendinger, at være fortaler for en farlig politik for regimeskifte mod en »lille gruppe slyngelregimer« (som han skiftevis beskrev som »kriminelle«, »depraverede«, »korrupte«, »destabiliserende« osv.), som han hævdede, var kilden til terrorisme og flygtninge og en trussel mod verdensfreden, og som FN må stå sammen om at fjerne.

Ikke Det britiske Imperium, som skabte og styrer terrorisme som et krigsredskab mod nationalstaten; ikke det umiddelbart forestående sammenbrud af det britiske, monetaristiske system, der har gjort de transatlantiske nationer bankerot (den amerikanske økonomi er i strålende form, sagde han, med vores aktiemarked på sit højeste og lav arbejdsløshed); men derimod de fem regeringer i Nordkorea, Iran, Syrien, Cuba og Venezuela, som han krævede, at andre regeringer skulle gå

sammen med USA om at afsætte.

Alt imens Trump ikke angreb Rusland og Kina ved navns nævnelse, og takkede dem for at være med til at skærpe sanktioneerne mod Nordkorea, så advarede han imidlertid om »trusler mod suverænitet« i Ukraine og i det Sydkinesiske Hav – et implicit angreb på disse to nationer.

Trumps mest fjendtlige udtalelser var over for Nordkorea, hvor han sagde, at det var »en skandale, at visse lande ikke alene ville handle med et sådant regime, men også ville bevæbne, forsyne og finansielt støtte et land, der truer verden med en atomkonflikt«. Dernæst truede han med, at USA, »hvis det blev tvunget til at forsvare sig selv eller sine allierede, ikke ville have noget valg, men totalt ville ødelægge Nordkorea. 'Rocket Man' er på en selvmordsmission for sig selv og sit regime. USA er rede, villigt og har kapaciteten, men dette vil forhåbentlig ikke blive nødvendigt«.

Trump krævede også regimeskifte i Iran og Syrien og gentog den britiske løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben mod sit folk, hvilket retfærdiggjorde USA's missilangreb imod den syriske luftbase i april i år.

Det er sigende, at hvem så siden, der skrev denne tale for præsidenten, inkluderede referencer, der promoverer den efterkrigsorden, som præsident Harry Truman søgte, denne lille mand, der, på vegne af Winston Churchill, begravede Franklin D. Roosevelts projekt for en verden uden imperium efter krigen.

Foto: USA's præsident Donald J. Trump holder sin 'jomfrutale' i FN den 19. sept., 2017.

FN's generalsekretær beskriver det internationale finanssystem som 'simpelt hen utilstrækkeligt'

19. sept., 2017 – I en tale i FN i mandags om finansiering til globale udviklingsmål, kaldte FN's generalsekretær Antonio Guterres finansiering for »afgørende for succes« med at opnå udviklingsmålene og beskrev det nuværende finanssystem som »simpelt hen utilstrækkeligt« til at opfylde formålet med at sikre udvikling for verdens befolkning.

Guterres beskrev resultaterne af den igangværende, vanvittige politik med at bruge QE (»kvantitativ lempelse«; 'pengetrykning') til at give den transatlantiske sektors kriminelle storbanker bailout siden 2008 og sagde:

»Verden skaber billioner i opsparinger hvert år. Men i dag indtjener næsten \$50 billioner af borgeres opsparinger lave eller negative afkast i stedet for at strømme til at finansiere 2030-dagsordenen, der vil skabe inkluderende, bæredygtig vækst.

Sat op imod de bydende nødvendige mål, der ligger til grund for 2030-dagsordenen, er nutidens finanssystem, der administrerer henved \$300 billioner i finansielle aktiver på vegne af os alle, simpelt hen utilstrækkeligt til formålet.«

Guterres nævnte tilfældet Afrika, hvor der strømmer flere penge ud af kontinentet gennem pengehvidvask, skatteunddragelse og ulovlige pengestrømme, end der kommer ind gennem udviklingshjælp, som eksempel på de uretfærdigheder, der sker.

Generalsekretærens krav om at bekæmpe skatteunddragelse og

pengehvidvask, og om at »udnytte« de nuværende resurser, adresserer ikke den totale, systemiske ændring, der kræves, men han har i det mindste identificeret spørgsmålet, der skal adresseres.

»De valg, vi træffer mht. finansiering, vil være afgørende«, sagde han. »Vi kan vælge at beklage manglen på finansiering til 2030-dagsordenen i en verden, der overskylles med så meget uproduktiv og ulønsom finansaktivitet. Eller, vi kan gribe chancen for at omforme finansaktivitet i overensstemmelse med vore presserende, kollektive behov.«

Foto: FN's generalsekretær Antonio Guterres (venstre) taler for FN. I midten, USA's præsident Donald Trump; til højre, USA's ambassadør til FN, Nikki Haley.

Lavrov siger, både Rusland og Kina kræver dobbelt indefrysning mod Korea

7. aug., 2017 – Efter sit møde, på sidelinjen af ASEAN-topmødet, med Kinas udenrigsminister Wang Yi, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at Rusland og Kina er enige om holdningen med dobbelt indefrysning af Nordkoreas raket- og atomprøveaffyringer, og amerikansk-syd-koreanske militærøvelser, rapporterede TASS. »Som I ved, så er det Ruslands og Kinas fælles holdning«, sagde Lavrov. »Denne holdning er, som I ved, forsejlet i den fælles erklæring af 4. juli fra begge landes udenrigsministre og indebærer, at man går frem mod den politiske proces gennem det kinesiske initiativ om den dobbelte indefrysning: indefrysning af alle missilaffyringer og alle atomprøveaffyringer fra Nordkoreas

side, og en samtidig indefrysning af storstilede militærøvelser fra USA's og Republikken Koreas side.«

For første gang responderede USA's Udenrigsministerium. Talsperson Susan Thornton sagde, at USA ikke anså den dobbelte indefrysning for at være fair, eftersom de amerikansk-sydkoreanske øvelser er »defensive«, og at det derfor ikke anså løsningen for at være »realistisk«.

»Megen opmærksomhed blev givet til situationen på den Koranske Halvø, inklusive i sammenhæng med en resolution i FN's Sikkerhedsråd, der bogstavelig talt blev vedtaget i nat, og som, sammen med nye og ret alvorlige forholdsregler for indvirkning på Pyongyang-lederskabet, med det formål at opnå opfyldelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution mht. Nordkoreas missil- og atomprogrammer, også indeholder FN's Sikkerhedsråds faste forpligtelse til at genoptage sekspartsforhandlinger om en søgen efter en politik afgørelse«, sagde Lavrov.

Foto: Nordkoreas interkontinentale ballistiske missil, Hwasong-14.

Rusland i FN: Brug af militære forholdsregler på Koreahalvøen bør udelukkes

6. juli, 2017 – Ruslands permanente vicerepræsentant til De forenede Nationer, Vladimir Safronkov, sagde på et møde i FN's Sikkerhedsråd den 5. juli om Nordkoreas missilaffyring den 4. juli, at Rusland kræver »en snarlig genoptagelse af dialog med det formål at fonde en omfattende løsning på problemerne på Koreahalvøen. Anvendelsen af militære forholdsregler til

løsning af krisen over Koreahalvøen bør udelukkes«, sagde den russiske diplomat, rapporterer TASS.

Safronkov sagde, at »ethvert forsøg« på at anvende militærmagt for at løse situationen omkring Nordkorea var uacceptabelt. Han krævede også, at Nordkoreas bekymringer for dets suverænitet blev taget i betragtning. »I øjeblikket er det vigtigt at vende den farlige konfrontationstrend og fremme en søgen efter en omfattende, politisk løsning på spørgsmålene omkring Koreahalvøen«, understregede den russiske diplomat. Han opfordrede alle lande til at støtte det russisk-kinesiske initiativ om en løsning på situationen på Koreahalvøen.

Foto: Vladimir Safronkov i FN.

Ruslands briefing til FN om genopbygning af Aleppo understreger behov for hjælp til genopbygning

15. juni, 2017 – Ruslands FN-mission i Genève sponsorerede en live-streamed briefing i går om »Aleppo: En by uden terror. Nyt liv, nyt håb« (Aleppo: A City with out Terror. New Life, New Hope), hvor flere talere understregede betydningen og nødvendigheden af en genopbygning af den syriske by Aleppo, der blev befriet fra jihadisterne sidste december. Alexey Borodavkin, Ruslands ambassadør til FN i Genève, opfordrede det internationale samfund til at udstrække deres hjælp til de syriske myndigheder til genopbygning af Aleppo, og ikke hindre denne indsats med sanktioner. »Det er afgørende at hjælpe de syriske myndigheder i deres bestræbelser for at genoprette

normalitet i byens liv og ikke forsøge at blande sig i dette arbejde ved anvendelse af ensidige, ulovlige og umenneskelige sanktioner og falske anklager«, sagde han. »Disse praksisser burde have været afsluttet for længe siden.«

»Vi opfordrer alle lande, internationale organisationer og ikke-statslige organisationer til at udgøre en fælles front i sagen om hjælp til Aleppo for at lade folk i denne, igennem mange år hårdt ramte by glemme deres vanskeligheder, som de har overlevet, så hurtigt som muligt og genoprette fred, ro og fremgang til landet Syrien«, sagde Borodavkin.

Hussein Diab, guvernør for provinsen Aleppo, tilsluttede sig Borodavkins opfordring og påpegede, at vestlige sanktioner forhindrer importen og produktionen af vital medicin i Syrien. »Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at gentage vores krav om at ophæve uretfærdige sanktioner, der først og fremmest er rettet mod det syriske folk, og som hindrede, og fortsat hindrer, genstart af lokal fremstilling, først og fremmest produktion af farmaceutiske og medicinske præparater. Sanktionerne forhindrer forsyningen til vort folk af nødvendig medicin og sundhedstjenester«, sagde Diab.

General Vladimir Savtjenko, chef for det Russiske Forsoningscenter, rapporterede bl.a., at genoprettelsen af elektricitet og vand til dele af byen har gjort det muligt for 70.000 mennesker, inklusive 40.000 børn, at vende tilbage til deres hjem. Han og andre talere beskrev det intense niveau af humanitære aktiviteter, som udføres i Aleppo af det russiske militær, og som omfatter at yde lægehjælp og levering af 850 tons humanitære hjælpeforsyninger.

Foto: Aleppo, en af verdens ældste, uafbrudt beboede byer, var Syriens største by før krigen begyndte i 2011.

Rusland og FN enige om, at deeskaleringszoner reducerer volden i Syrien

14. juni, 2017 – Det Russiske Forsvarsministerium rapporterede i går, at situationen i deeskaleringszonerne i det vestlige Syrien er stabil, med kun fem tilfælde af krænkelse af våbenstilstanden i løbet af de seneste 24 timer. Ministeriet rapporterede ligeledes, at 47 bosættelser, alle beliggende i Idlib-provinsen, havde tilsluttet sig våbenstilstanden i samme tidsrum.

FN er enig i, at deeskaleringszonerne virkelig fungerer.

»Deeskaleringszonerne, der blev aftalt af Rusland, Iran og Tyrkiet, garanterne under den seneste runde af Astana-forhandlingerne, har resulteret i en mærkbar reduktion i graden af vold i zonerne omkring Idlib og det vestlige Aleppo«, sagde Paulo Sergio Pinheiro, formand for den Uafhængige Internationale Undersøgelseskommission af den Syriske Arabiske Republik, til FN's Menneskerettighedsråd i går, selv om han tilføjede, at fjendtligheder fortsætter i zonerne omkring Homs, Damaskus og det sydlige Daraa. »Oprettelsen af deeskaleringszoner er et skridt i den rigtige retning. De er potentielt med til at støtte de nødvendige betingelser for mere omfattende, politiske diskussioner inden for rammen af Genève-forhandlingerne, der ledes af [FN's] Særlige Udsending, [Staffan] de Mistura«, bemærkede Pinheiro.

Foto: Aleppo, 30. jan. 2017. De syriske deeskaleringszoner har ført til 'mærkbar reduktion i graden af vold' – FN.

FN folk roser Bælt & Vej initiativ – siger, USA bør deltage

10. maj, 2017 – Folk i De forenede Nationer roser entusiastisk Kinas Bælt & Vej-initiativ (BVI) og ser det som et middel til at stabilisere verdensøkonomien og sammensmede det internationale samarbejde, som behøves for at opnå global økonomisk udvikling.

Det er også værd at bemærke, at Amitav Acharya, direktør for UNESCO-afdeling for Transnationale Udfordringer og Styrelse, rejste spørgsmålet om USA's deltagelse i BVI, som, sagde han i et interview til *Xinhua*, »ville være fantastisk«. Alt imens han påpegede de fordele, som deltagelse ville bringe amerikansk industri og arbejdsstyrke, understregede Acharya, at Amerikas deltagelse også ville udvide BVI's skala, eftersom USA kan bibringe BVI faciliteter, andre lande ikke kan.

»Jeg mener, der er fælles grundlag for muligheder for win-win-løsninger«, sagde han.

FN's generalsekretær Antonio Guterres er en entusiastisk tilhænger af BVI og vil deltage i topmødet den 14.-15. maj i Beijing. I et interview til flere kinesiske medier den 9. maj bemærkede han, at »når vi ser på Bælt & Vej-initiativet, ser vi et meget vigtigt bidrag til solidaritet, til at gå frem over for globale problemer gennem internationalt samarbejde, noget, hvor Kina spiller en afgørende rolle«. Kina, sagde han, har været en »støttepille for multilateralisme«, og BVI's mange projekter, især infrastrukturprojekter, »forener og gavner lande ... og forbinder forskellige regioner i verden«. Alt dette reflekterer »et meget vigtigt, strategisk fremskridt«, understregede Guterres og tilføjede, »Jeg mener, at Bælt & Vej-initiativet demonstrerer dette nye perspektiv,

som Kina har bibragt global udvikling. ... Der hersker stor entusiasme omkring BVI, sagde Guterres, »hvilket er grunden til, at jeg kan sige, jeg har store forventninger«.

Jorge Chediek, direktør for FN's Kontor for Syd-syd-samarbejde (UNOSSC), gav udtryk for lignende følelser i et interview den 27. april til *China Daily*. Chediek, der også vil være til stede på forummet den 14.-15. maj, sagde, at BVI »tilsigter at bringe alle elementer af bæredygtighed sammen, nemlig: økonomisk integration gennem handel og investering og byggeri af infrastruktur, udveksling af folkenes erfaringer og udvikling af en samarbejdskultur«. Han understregede, at »Kinas første, store bidrag er dets eget eksempel. Dernæst hjælper de, gennem syd-syd-samarbejde, og med den generøsitet, som Kinas folk og regering har vist, andre lande til at følge den samme udviklingskurs som Kina selv«.

Foto: FN's generalsekretær Antonio Guterres ses her under et besøg til Kenya, mens han var FN's flygtningehøjkommissær (2005-2015), før han tiltrådte som generalsekretær 1. januar, 2017.

UNESCO har store forventninger til Bælt & Vej-topmødet i Beijing

4. maj, 2017 – I et interview med *Xinhua* i Paris, hilste UNESCO's generalsekretær Irina Bokova Kinas politik for den Ny Silkevej velkommen og sagde, at Bælt & Vej-initiativet er meget vigtigt, idet det også promoverer kulturkontakter og gensidig forståelse af civilisationer, sammen med internationalt handelssamarbejde. Hun sagde, hun har store

forventninger til Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der starter om 10 dage, og hun vil også være deltager og ser frem til meget interessante diskussioner dér.

Kina og Rusland opfordrer indtrængende til diplomatisk løsning på krisen i Nordkorea under debat i FN's Sikkerhedsråd

29. april, 2017 – Gårsdagens diskussion i FN's Sikkerhedsråd af krisen i Korea straffede generelt Nordkorea for dets overtrædelser af FN-resolutioner, men der lød også mange advarsler om faren for, at krisen eskaleres til krig, fra Kina og Rusland, og andre.

Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi advarede om, at, »hvis spørgsmålet om Halvøen ikke sættes under effektiv kontrol, og i tilfælde af uventede hændelser, er det højst sandsynligt, at situationen vil tage en drastisk drejning til det værre og optrappes ud af kontrol ... Vi må forblive forpligtet til dialogens og forhandlingens vej. Anvendelse af magt løser ikke uoverensstemmelser og vil blot føre til større katastrofer«, bemærkede Wang.

Den russiske repræsentant, viceudenrigsminister Gennady Gatilo, erklærede, at, »Nordkorea har handlet upassende« ved at overtræde FN's resolutioner, osv. »Samtidig er anvendelsen

af militærmagt absolut uacceptabel«, sagde han, »da det er fuldt af katastrofale konsekvenser for Koreahalvøen og hele Nordøstasien«. Hvis man ikke finder en diplomatisk løsning, kunne det føre »til de forfærdeligste konsekvenser«. Gatilov sagde, at »krigerisk retorik sammen med en urimelig opvisning af muskler får alle i verden til at spørge sig selv, om der kommer krig. Det er ingen hemmelighed, at, midt i spændingerne, kunne ethvert tankeløst skridt resultere i forfærdelige konsekvenser«.

FN's generalsekretær Antonio Guterres advarede også om faren for krig: »Jeg er oprørt over risikoen for en militær optrapning i området, inklusive gennem fejlregning eller misforståelse.«

Efter sammentrædet i FN's Sikkerhedsråd sagde Nordkoreas viceudenrigsminister Kim In Ryong til AP, at ideen om at bruge sanktioner og trusler for at få den Demokratiske Folkerepublik Korea til at opgive sine atomvåben, er »en vild drøm«. D.F.K., sagde han, ville aldrig forhandle deres 'nukes' som en del af »politiske studehandler og økonomiske aftaler«. Han gentog D.F.K.'s stående politik om, at, når USA først stopper sine fjendtlige aktiviteter, »vil alle løsninger være mulige«.

Foto: Ruslands viceudenrigsminister Gennady Gatilov i FN's Sikkerhedsråd: 'Nordkorea har handlet upassende.'

**USA's udenrigsminister
Tillerson kræver ny**

fremgangsmåde over for Nordkorea

28. april, 2017 – USA's udenrigsminister Rex Tillerson kom i dag, i en tale for FN's Sikkerhedsråd, med et krav om en ny fremgangsmåde over for Nordkorea, en fremgangsmåde, der øger det diplomatiske og økonomiske pres på Pyongyang, men som stadig tilbyder muligheden for en forbedring af omstændighederne i Nordkorea.

»Det internationale samfund har for længe været reaktivt med hensyn til Nordkorea. Den tid må nu være forbi«, sagde Tillerson. »At undlade at handle nu med hensyn til det mest presserende sikkerhedsspørgsmål i verden, kunne medføre katastrofale konsekvenser.« Han fremførte, at, pga. Nordkoreas fremskridt med sit atomvåbenprogram, er der ingen tid tilbage til at handle i, og yderligere pres må derfor lægges på dem nu.

»Vores mål er ikke regimeskifte. Det er heller ikke vores ønske at true det nordkoreanske folk eller destabilisere det asiatiske Stillehavsområde«, fortsatte Tillerson. Han bemærkede, at USA i årenes løb har trukket sine egne atomvåben ud af Koreahalvøen, og »Siden 1995 har USA ydet Nordkorea bistand for \$1,3 mia., og vi ser frem til at genoptage vore bidrag, når Den Demokratiske Folkerepublik Korea først begynder at nedtage sine atomvåben- og missilteknologi-programmer. ... Nordkorea må tage konkrete skridt til at reducere den trussel, som dets ulovlige våbenprogram udgør for USA og vore allierede, før vi kan begynde at overveje forhandlinger.«

Tillerson krævede, at FN-medlemsstaterne udfører tre handlinger, med start i dag. For det første, at FN's resolutioner vedr. Nordkoreas atomvåbenprogram fuldt ud implementeres. For det andet, så kræver USA, at andre lande

nedgraderer eller suspenderer deres diplomatiske relationer med Pyongyang, som en måde til at begrænse de resurser, som regeringen kan få til sit atomvåbenprogram. For det tredje, så må Nordkoreas finansielle isolation øges gennem yderligere sanktioner, der er rettet mod organisationer og personer, der støtter Nordkoreas atomvåbenprogram og andre våbenprogrammer. Her er Kina særlig vigtig pga. den »enestående« økonomiske indflydelse, Kina har over Nordkorea, sagde Tillerson.

»USA og Kina har haft meget produktive udvekslinger om dette spørgsmål, og vi ser frem til yderligere handlinger, der bygger på, hvad Kina allerede har gjort«, sagde Tillerson.

Forud for sin tale for FN's Sikkerhedsråd afviste Tillerson, i et interview med NPR, regimeskifte som en mulighed og åbnede en dør til nye veje i relationerne med Nordkorea. USA's mål på halvøen, sagde han, er en fuld og hel atomafrustning, og de er USA's eneste mål.

»Vi har ingen røde linjer«, sagde han. I øjeblikket drejer det sig om målet, sagde han. »Hvis man lytter til nordkoreanerne og regimet i Pyongyang, så er deres begrundelse for at have atomvåben, at de mener, det er deres eneste vej til at sikre deres regimes fortsatte eksistens. Det, vi håber at overbevise dem om, er: I behøver ikke disse våben for at sikre jeres regimes eksistens.« USA's mål er meget klare, men det samme er det, der ikke er USA's mål. »Vi søger ikke regimeskifte; vi søger ikke regimets kollaps; vi søger ikke en accelereret genforening af halvøen«, sagde han. »Vi søger en atomvåbenfri Koreahalvø – og igen, dette er ligeledes helt i overensstemmelse med de mål, andre i området har.«

<https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/04/270544.htm>

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson taler for FN's Sikkerhedsråd, 28. april, 2017.

USA må gå med i den Nye Silkevej; Få Det britiske Imperium væk af vejen

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem

Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-sanktionerne (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formåner *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en

atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

FN-kommission om Syrien nåede ikke til nogen konklusion om angiveligt giftgasangreb

22. april, 2017 – FN's Uafhængige Internationale Kommission for Undersøgelse af den Syriske Arabiske Republik rapporterede den 21. april, at der var opnået »konsensus« om, at en eller anden form for nervegas blev udløst i Khan Sheikhoun, Syrien, den 4. april (dvs., uden beviser). Kommissionen har hverken været i stand til at bekræfte, hvem, der præcist stod bag det angivelige kemiske angreb, eller »hvilke luftvåben, der var i stand til at gøre dette« med hensyn til luftangrebene,

rapporterede RT. »Vi er ikke i stand til at nå til en konklusion«, sagde kommissionsformanden, Paulo Sergio Pinheiro. »Kommissionen har stadig ikke udelukket nogen version mht. årsagerne til udløsningen af denne nervegift og følger fortsat forskellige spor.«

FN-kommissionen lider af den samme, forkrøblende fejl, som forhindrer OPCW-undersøgelsen. Den har ikke været på stedet i Syrien, med den forskel, at Pinheiro indrømmer det. FN-kommissionen baserer sig derfor på information, som er fælles for »flere lande«, kilder i den oprørsbesatte syriske by, så vel som foto- og videobeviser.

FN's Sikkerhedsråd vedtager erklæring om Nordkorea med russiske tilføjelser

21. april, 2017 – FN's Sikkerhedsråds resolution, der fordømte Nordkoreas missilaffyring, og som ikke blev vedtaget tidligere på ugen, er nu blevet vedtaget efter optagelse af tilføjelser, som Rusland har krævet, og som opfordrer til en dialog med Pyongyang.

I erklæringen fordømmer rådets medlemmer »kraftigt« missilaffyringen den 15. april og »udtrykker deres stærke bekymring« over Nordkoreas »højest destabiliserende adfærd og åbenlyse og provokerende trods af Sikkerhedsrådet«.

»Medlemmer af Sikkerhedsrådet krævede, at Koreas Demokratiske Folkerepublik omgående må standse yderligere handlinger, der

er en overtrædelse af de relevante resolutioner fra Sikkerhedsrådet, og fuldt ud overholder sine forpligtelser under disse resolutioner«, lyder erklæringen og gentager »betydningen af at opretholde fred og stabilitet på Koreahalvøen og i Nordøstasien generelt.« De udtrykker ligeledes deres forpligtelse over for »en fredelig, diplomatisk og politisk løsning på situationen« og byder bestræbelser på »at fremme en fredelig og omfattende løsning gennem dialog« velkommen.

Sikkerhedsrådet »vil fortsat tæt overvåge situationen og træffe yderligere, signifikante forholdsregler, inklusive sanktioner, på linje med Rådets tidligere udtrykte afgørelser«.

Dagen før sagde den russiske mission, at den amerikanske delegation forsøgte at afvige fra standardordlyden og ekskludere kravet om en fredelig afgørelse gennem dialog. »Da vi krævede, at denne 'aftalte ordlyd' blev genoprettet, hvilket er af stor politisk betydning, og udtrykte vores beredvillighed til at fortsætte med at arbejde med ophavsmændene til udkastet, nedskalerede den amerikanske delegation arbejdet med dokumentet uden at forklare grundene og sagde, at Rusland havde blokeret en erklæring, til pressen«, sagde den russiske mission.

**Petr Ilichev, chargé
d'affaires ved Ruslands
permanente mission til FN,**

taler ved Schiller Institutts New York-konference, 13. april 2017

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Konferencier Dennis Speed: Jeg vil gerne introducere vores sidste taler. Vi er alle klar over en særlig omstændighed, der er brudt ud, og de af os, der er virkelige amerikanske patrioter, indser, at en stor uretfærdighed er blevet begået. Vi er påtvunget denne uretfærdighed, og vi er glade for at have den næste taler her, med os: Her er hr. Petr Ilichev, chargé d'affaires ved den Russiske Føderations permanente mission til FN. [Stående klapsalver].

Petr Ilichev: Mange tak, mange tak kolleger for en meget varm velkomst, og jeg er taknemmelig over for madame LaRouche for at arrangere jeres konference, som er meget relevant for det, vi diskuterer. Jeg undskylder, at jeg kommer for sent, men vi havde to møder i dag i Sikkerhedsrådet, to vigtige spørgsmål, der ligger langt væk, men som beviser, at vi lever i en globaliseret verden, og denne globaliserede verden bevæger sig i to retninger. Undertiden har vi meget anstændige, meget gode konsekvenser af globalisering, og undertiden har vi negative

virksomheder. I dag diskuterede vi Haiti, det ser mere eller mindre ud til at være i en positiv retning: men igen, det, som præsidenten netop har sagt, at massemigration af mennesker skaber flere problemer, men med en politisk [gave?] eller med en geo-kollektivistisk opmærksomhed kan vi forsøge at vende dette negative fænomen til en fordel, både for værtssamfundene, men også for de mennesker, der rejser.

Det andet spørgsmål, vi diskuterede, var Somalia og Eritrea, og I kan også forestille jer, at dette er et meget vigtigt spørgsmål, ikke kun pga. somaliernes skæbne, hvor de i mere end 25 år er blevet berøvet et statskab, virkelig at have en nation. Men de har overlevet, og desværre er deres beliggenhed i en sådan strategisk position, som alle udnytter – vestlige magter, forbrydere, al-Shabab-terrorister, men nu er der en klar forbindelse til Islamisk Stat, men der er også pirateri.

Vi ser, at denne globaliserede verden også fordrer en globaliseret reaktion, et globaliseret svar.

Men for at vende tilbage til denne konferences tema, vil jeg gerne sige, at international, økonomisk udvikling og internationalt, økonomisk samarbejde nu om dage i høj grad er en drivkraft i den verden, vi lever i. Det ville være korrekt at sige, at et af målene for hvert land er at udvikle forskellige økonomiske, videnskabelige, teknologiske bånd, ikke kun mellem de individuelle lande, men også mellem grupper af lande, og disse bånd, dette samarbejde, bør baseres på principperne om uafhængighed, ligestilling, gensidig respekt for hinandens interesser; hvert land har sit eget strategiske projekt, og vi er stolte af det initiativ, som vore kinesiske kolleger har fremsat. Det er deres politik at genoplive den historiske Silkevej, og etableringen af to korridorer, en over land og en over havet, vil forbinde Asien via Centralasien, via Mellemøsten, og ind i Europa. Dette Ét bælt, én Vej-initiativ er et meget lovende projekt, der vil styrke økonomisk samarbejde, men også få en meget positiv indvirkning på den geostrategiske situation i dette område.

Men herudover har mit land, Rusland, været i gang med at udvikle relationer med lande i det Asiatiske Stillehavsområde. Vores strategiske partner er selvfølgelig Kina: Vi er i færd med at udvikle vore særlige relationer med Folkerepublikken Kina. Kina er vores største, økonomiske handelspartner; det er vores nabo. Vi har fælles interesser, ikke kun inden for økonomisk politik, men også inden for andre, humanitære spørgsmål, såsom sundhed, kulturel udveksling, og vi forsøger at komplementere hinanden, både i politiske og økonomiske dimensioner.

Faktisk er det samarbejde, vi har med Kina, et samarbejde omkring et strategisk partnerskab. Sluttelig nåede vores økonomiske samarbejde et meget højt niveau; vores indbyrdes handel nåede op på \$40 mia.; planerne er, at det skal komme op på \$0 mia., og vi er godt på vej. Dette strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina er ikke kun i den politiske sfære; vi er naturligvis to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, og vi samarbejder meget tæt i denne ophøjede organisation. Men vi har også andre organisationer, hvor vi forsøger at samarbejde; først og fremmest Shanghai Samarbejdsorganisationen, men også andre, som ASEM, som BRIKS. Rusland forsøger at fremme harmoniseringen af økonomiske arrangementer, som eksisterer, og denne harmonisering bør finde sted på baggrund af principper om gennemskuelse og respekt for hinandens interesser. Fra vores side forsøger vi at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), og vi anvender disse principper på dette økonomiske arrangement. Det, vi forsøger at gøre, er ikke blot at skabe denne nye union, men også at udvide dens bånd, udvide dens samarbejde med andre økonomiske enheder, som eksisterer, og vi mener, at det er en god mulighed, at vi forsøger at sammenflette privilegier, fordele, som den Eurasiske Økonomiske Union giver, med dette initiativ for Ét Bælt, én Vej, som kineserne forsøger at gennemføre. Vi forsøger i realiteten at fremme et udvidet, eurasisk partnerskab, således, at andre omdrejningspunkter, andre centre i det eurasiske

integrationsområde, kunne bringes sammen.

Vi er begyndt at gennemføre denne udvidede dagsorden. Vi har indgået en aftale med Vietnam, mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Vietnam, i et frihandelsområde. Nu forhandler vi med Kina. Så hvis det er rigtigt at alliere dette initiativ for Ét Bælt, én Vej med den Eurasiske Økonomiske Union, så ville dette være en enorm tilskyndelse til skabelse af, ikke alene eurasiske, økonomisk handel, men et rum, der vil fremme frie relationer for gensidig forståelse inden for dette store, store rum, som vi har. Vi arbejder ikke alene med Kina og med Vietnam, men Indien er imødekommende, Pakistan; alle stater, som er med i Fællesskabet af Uafhængige Stater (SNG; på engelsk CIS).

Præsident Putin har sagt, at han vil deltage i topmødet om Ét Bælt, én Vej, som afholdes i Kina i maj måned. I dag mødtes han med Kinas Statsråds vicepremierminister og lovede, at han ville deltage og lovede at være meget opmærksom på og se meget favorabelt på dette udviklingsperspektiv.

Så vi ser frem til en strålende fremtid med Ét Bælt, én Vej, og vi mener, at jeres initiativ er meget relevant, og vi forsøger med vores diskussion at promovere det.

Mange Tak. [applaus]

Dennis Speed: Eftersom vi indser, at repræsentanten fra Rusland først nu har været i stand til at komme, vil jeg benytte det privilegium at stille ham et spørgsmål, som jeg mener, er vigtigt for hele forsamlingen.

Sir, vi er her mennesker, der mobiliserer for en meget specifik vision af verden, og De har refereret til det. Deres nation har naturligvis ikke været i stand til at tale direkte til det amerikanske folk. De har talt i FN, De taler med diplomater og andre. Men her er der et bredt udvalg af det amerikanske folk, der er folk her fra mange forskellige dele af landet. Og siden De nu har en mulighed, vil jeg gerne

spørge Dem, om De kan tale til, De ser her en repræsentation af det amerikanske folk, og give dem et budskab med hensyn til, hvad De mener, de bør vide om Rusland, og hvad De mener, de bør have tillid til, skal vi sige med hensyn til Ruslands hensigt over for det amerikanske folk, hvad ville De sige?

Ilichev: Tak. Tak for dette meget vanskelige spørgsmål [latter], men jeg vil sige, at, vi bør ikke være bange for hinanden. Vi bør tale med hinanden. Det er meget vigtigt, og udenrigsminister Tillersons forhandlinger i går, både med minister Lavrov og præsident Putin, beviste, at to stormagter, to af de mest magtfulde atommagter, vinder mere, når vi taler sammen, men ikke, når vi reagerer og forsøger at opbygge alliancer og mod-alliancer imod hinanden.

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Jeg ved ikke, om jeg har besvaret Deres spørgsmål, men jeg vil være mere end villig til at udvikle dette mere med andre. Tak.

Speed: Tak. [applaus]

Foto: Den russiske chargé d'affaires Petr Ilichev, i FN.

USA og Rusland vil etablere en »arbejdsgruppe«; briterne er rasende; Plus, flere sandheder kommer frem, der afslører løgne mod Syrien

Leder fra LaRouche PAC, 12. april, 2017 – I FN's Sikkerhedsråd i dag – indkaldt for at stemme om endnu en anti-Syrien resolution fra UK, Frankrig og USA – skinnede det klart igennem, at formålet med Storbritanniens udenrigspolitik er at ødelægge enhver chance for, at USA og Rusland skulle samarbejde. Dette blev eftertrykkeligt sagt af den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, direkte til den britiske ambassadør Matthew Rycroft, der netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien. Safronkov sagde til Rycroft, at sidstnævnte handlede for at forpurre FN's særlige udsending for Syrien, Staffan De Misturas fredsindsats, og for at så konfrontation i Sikkerhedsrådet, for »I er bange for, at vi måske samarbejder med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten«.

I realiteten slog den russiske diplomat hovedet på sømmet med hensyn til det døende Britiske Imperiums onde natur, der intervenserer for at udspille 'Øst vs. Vest, og alle mod alle', i et forsøg på at forblive kongen på bjerget, og at gå helt til grænsen, hvor de risikerer at fremprovokere en atomkrig.

I Moskva skete præcis dét, Storbritannien er så rædde for, om end i behersket skala. USA's udenrigsminister Rex Tillerson

mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, og dernæst med præsident Vladimir Putin. Under den fælles pressekonference bagefter, mellem Tillerson og Lavrov, meddeltes det, at en »arbejdsgruppe« ville blive etableret mellem de to nationer, der ville blive sammensat af udsendinge, som Rusland og USA vil udpege. Arbejdsgruppens mandat bliver at beskæftige sig med mindre spørgsmål, i betragtning af, at der fortsat er så mange uoverensstemmelser; men den gensidigt konsulterende udvikling vil komme i gang.

Lavrov sagde, at de to nationer er fælles om et »særligt ansvar« for det »strategiske ansvar« for verden. Tillerson talte om, hvordan dagens møder »repræsenterer en fortsættelse af vore kommunikationer og drøftelser og dialogen, der begyndte i Bonn« [under G20-topmødet i februar].

Det blev eksplicit udtalt af begge regeringspersoner, at der fortsat hersker dybe uoverensstemmelser om Syrien. Men hr. Lavrov rapporterede, at potentialet for at genoprette memorandaet om dekonflikation, under de givne omstændigheder, blev diskuteret med præsident Putin.

Samtidig kommer eksperter internationalt frem for at afsløre de britiskorkestrerede løgne om den syriske regering, der angiveligt gasser sit folk. Dette støtter det voksende krav om en reel undersøgelse af anklagerne mod Syrien, på hvilket påskud USA's bombing af Shayrat-flyvebasen i Syrien den 4. april blev gennemført. Rusland er i færd med at indgive anmodning om en sådan undersøgelse til Haag. Dette har briterne allerede responderet på, med Rycroft, der i dag meddelte, at de vil »vil være i Haag« i morgen, hvor de vil modsætte sig en undersøgelse.

I dag blev en stærk undersøgelse udgivet, der tilbageviste det fire sider lange dokument, udgivet af Det Hvide Hus i går, og som fejlagtigt hævdede, at Syrien er afgørende skyldig i at bruge kemiske våben mod sit folk. Theodore Postol, en teknologiekspert, professor emeritus ved M.I.T., skrev en 14

sider lang, »A Quick Turnaround Assessment« (En hurtig vurdering, der ændrer tingene), af det fire sider lange dokument fra Det Hvide Hus, af 11. april; Postol inkluderede satellitfotos og detaljerede analyser. Han udtaler, at »jeg mener, det kan dokumenteres, uden for enhver tvivl, at [det Hvide Hus'] dokumentet ikke fremviser noget som helst bevis for, at USA's regering skulle være i besiddelse af konkret viden om, at Syriens regering var kilden til det kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien ... den 4. april, 2017«. Postols tilbagevisning får nu international opmærksomhed.

Og endelig, så er der ikke alene skabt en afgørende, ny forbindelse mellem Rusland og USA – på trods af alle Det britiske Imperiums beskidte tricks; men der er ligeledes en forbindelse mellem Kina og USA. Det er vigtigt, at præsident Xi Jinping og præsident Donald Trump i dag talte i telefon om den meget farlige situation mht. Nordkorea, og ligeledes diskuterede Syrien.

Dette er hovedbegivenhederne aftenen før Schiller Instituttets historiske, internationale konference i Manhattan – »Ét Bælt, én Vej: Løftet om en ny, økonomisk platform for verden«.

Foto: Den russiske vicerepræsentant til FN's Sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, vetoede igen en resolution, fremsat af UK, Frankrig og USA den 12. april, imod Syrien.